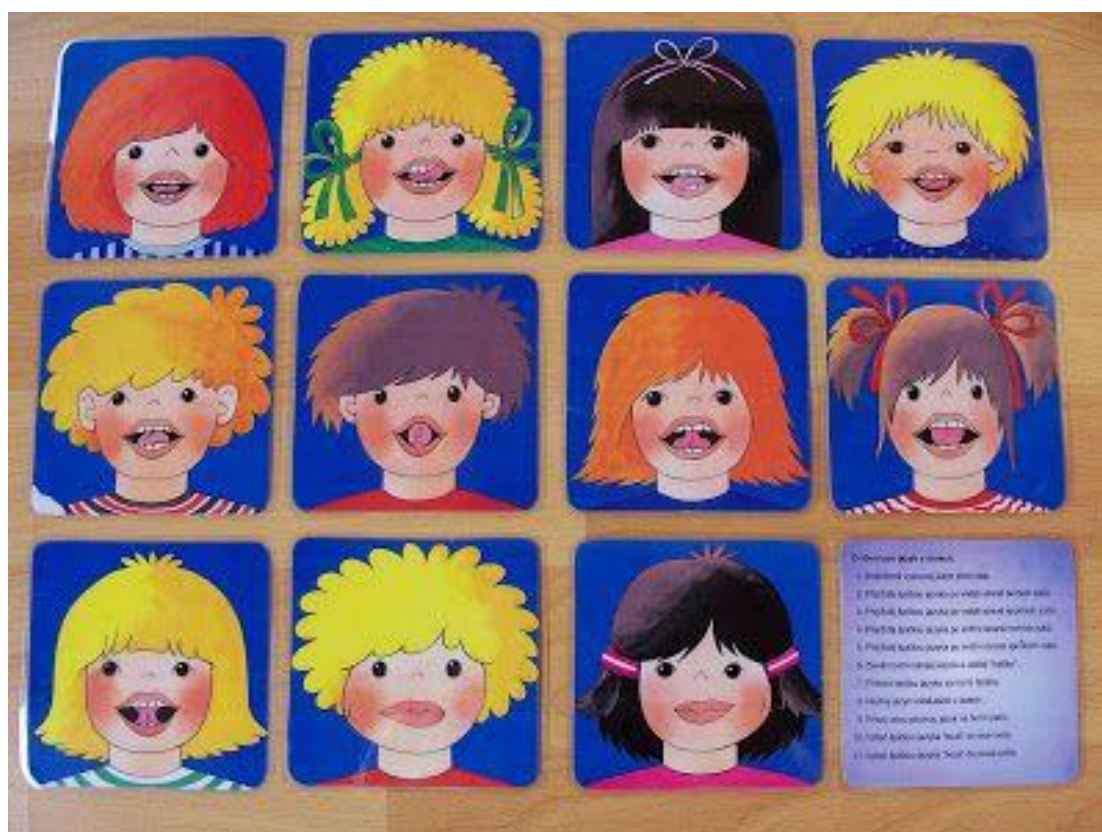

POVÍDÁLEK

CVIČENÍ MLUVIDEL

- cvičte grimasy u zrcadla, ať si děti vidí na ústa
- uvolnění orofaciálních svalů je důležité pro další výslovnost

JARNÍ PŘÍBĚH

- přečtete dětem, povídejte si o tom, co děti slyšely, o čem příběh byl.....rozvoj soustředěnosti nad čtených textem

O JARNÍM SLUNÍČKU

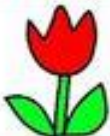

Do vsi přišlo jaro. Panimámy gruntovaly a drobotina běhala kolem. Všechno by bylo v pořádku, až na to, že tomu jaru něco důležitého chybělo. Sluníčko! Oblouha modrá, mračků, že bys je na jedné ruce spočítal a sluníčko nikde. V jednom stavení žil krejčí se svojí ženou a sedmi dětmi. Také krejčíkovic drobotina od samého rána dováděla venku a v poledne u oběda vyprávěla, že vůbec nikdo neviděl sluníčko. I ptali se, jak je to možné. Panáta nevěděl, zato panimáma řekla: "Sluníčko zaspalo. Každým rokem ho budí ptačí zpěv. Jestli se jich dosud z teplých krajů vrátilo málo, jejich tryčkování je slabé a sluníčko ho neslyší." Děti mámu pozorně vyslechly a pak vymyslely plán, jak ptáčkům pomohou. Vyšly před chalupu. První spustila nejstarší Andulka. Sluníčko nikde. K Andulce se přidal Vojta. Oba zpívali pěkně, ale sluníčko pořád nic. K Andulce a Vojtovi se připojil Venda. K Vendovi Lojzík, pak Liduška, potom i Terežka. Stále to nebylo nic platné. Sluníčko ne a ne se probudit. Ještě zbýval poslední, nejmladší Pepík. Už už se nadechoval, ale ostatní jej zadrželi: "Pepíčku, probůh, nezpívej! Vždyť to neumíš!" Měli pravdu. Pepíček zpíval tuze falešně. Přesto nevyslyšel prosby sourozenců. Zvedl zrak k obloze a spustil: "Jaro, jaro, jaro už je tu..." Povím vám, to byla hrůza! Andulce naskočila husí kůže. Vojta, Venda, Lojzík, Liduška i Terežka si zacpávali uši, aby to falešné zpívání raději vůbec neslyšeli. Ale Pepíček zpíval dál. Když dozpíval první sloku, jakoby se za lesem něco zachvělo. Když dozpíval druhou sloku, jakoby se zachvělo i nebe. A když začal třetí sloku, kde se vzalo, tu se vzalo, vysvitlo jim nad hlavami sluníčko a volalo: "Ty tam dole, hned toho nechej! Hrůza! Tady se nedá spát!" Děti i s Pepíkem se rozesmály. Pak sluníčko přivítaly a pod zlatou oblouhou dováděly až do večera. Usínato se jim dobře, protože věděly, že kdyby náhodou ráno sluníčko zaspalo, Pepíček mu rád zazpívá.

Tuto a další pohádky najdete
v knize Zuzany Kopecké
"ŠPALÍČEK POHÁDEK"
více na: www.zuzanakopeccka.com

ŠPALÍČEK
POHÁDEK

JARNÍ KYTIČKY – rozlišování, vytleskávání názvů, barevnost

JARNÍ KVĚTINY

		
NARCISKA	TULIPÁN	SNĚŽENKA
		
KROKUS	SEDMIKRÁSKA	PAMPELIŠKA

GRAFOMOTORICKÝ LIST – dokreslování tulipánků

DOMALOVÁNKA TULIPÁN

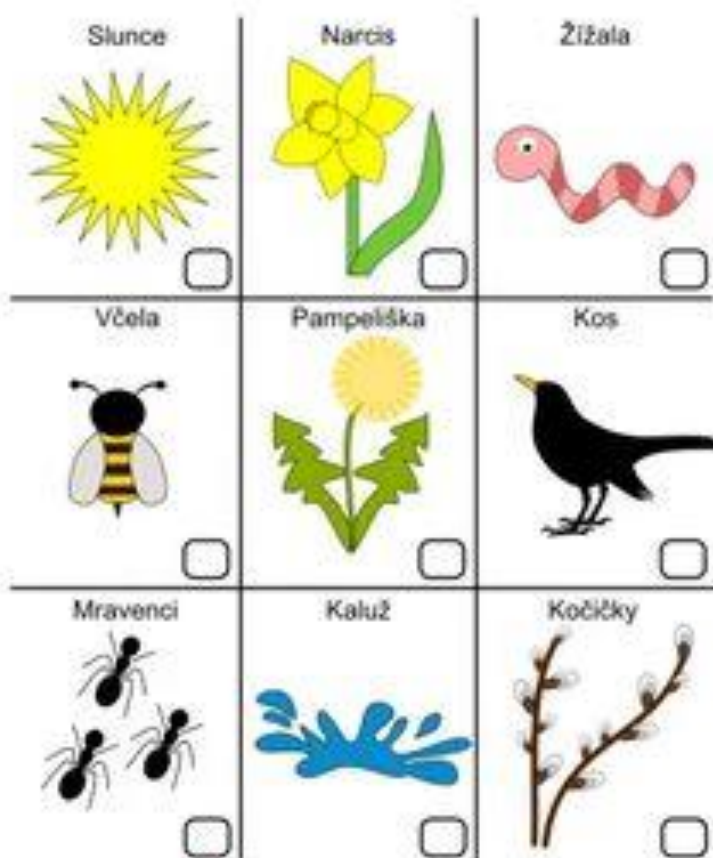

JARNÍ PROCHÁZKA

Jarní procházka

Zkus najít venku na procházce vše, co vidíš na obrázku.
Své objevy si poznač a vybarvi.

NÁCVIK BÁSNĚ S POHYBEM

Volám tě sluníčko

Volám tě, sluníčko, haló, haló,
(ruce k ústům, jako když voláme
daleko)

tepla je na světě málo, málo,
(mneme si ruce, jako když je
zahříváme)

vylez a rozežehň mraky, mraky
(ruce do vzpažení, mávají ze strany
na stranu)

a já ti pomůžu taky, taky.
(ukazujeme na sebe).

